

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

17. søndag etter pinse, 9.oktober 2011.

Prekentekest: Joh 11,17-27;37-44

Lesetekst I: Hos 6,1-3

Lesetekst II: 2 Tim 1,9-12a

Jesus gir oss det evige livet

Marta er slik som vi har lært henne å kjenne.

Når Lukas forteller oss om Marta og Maria (Luk 10,38-42), er Marta den som handler, mens Maria sitter i ro. Slik er det her også. Marta reiser seg for å møte ham. Hun kan ikke sitte stille. Maria blir sittende rolig.

Når Marta møter Jesus, er det hjertet hennes som taler. Hun både bebreider og viser en urokkelig tro: ”Herre, hadde du vært her, var ikke broren min død”.

Hvorfor kom du ikke med en gang, Jesus? Nå er det for sent.

Men, like etterpå, gir hun uttrykk for en tro som går langt utover virkeligheten og det som har skjedd: ”Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil han gi deg”.

Jesus svarer: ”Din bror skal stå opp”. ”Jeg vet han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag”, sier Marta.

Dette er et utsagn det er verdt å legge merke til.

Døden og skyggelandet

I GT finner vi nemlig ingen sterkt uttalt tro på et virkelig liv etter døden. Israelittene trodde at sjelen til ethvert menneske, både gode og onde, gikk til sheol. Det er galt å oversette sheol med helvete, for det var ikke et pinens sted, men et slags skyggeland. Alle, uansett, kom dit, og der levde de et uklart, kraftløst og skyggeaktig åndeliv. Denne tro finner vi gjennom hele GT – Sal 6,5; 30,10; 88,12-13; Fork 9,10; Jes 38,18.

Det er bare glimtvis i GT at vi finner en begynnende tro på et liv etter døden – Sal 16,9-11; 73,23-24. Mest kjent er kanskje Job, som stilt overfor alle sine ulykker, roper ut en sterk tro på et liv etter døden – Job 19,25-27.

Å kjenne Jesus

Jødenes historie er ei fortelling om mange ulykker, fangenskap, slaveri og nederlag. Likevel hadde de en urokkelig tro på at de var Guds folk, og de begynte å lengte etter en ny verden

som skulle erstatte alle manglene ved den gamle. I en ny verden og i et nytt liv skal Guds plan fullføres. Der skal hans kjærlighet finne sitt gjensvar.

Fariseerne og det store flertallet på Jesu tid trodde på et liv etter døden (bortsett fra saddukeerne). Da Marta proklamerte sin sterke tro på oppstandelsen, var det et uttrykk for de fleste jøders oppfatning.

Det sterke og nye i Jesu forkynnelse er at han knytter oppstandelsen og det nye livet til seg selv. "JEG er oppstandelsen og livet. Den som tror på MEG, skal leve om han enn dør".

Håpet om et evig liv etter døden er alene knyttet til det å kjenne Jesus og tro på ham.

Når håpet definitivt er ute

Når Jesus nærmer seg graven, blir han opprørt. Jesus gråt (v.35). Han rystes i sitt innerste når han opplever menneskers lidelse. Jesus bøyer seg ned, han som er Gud og Guds sønn, og tar del i vår nød.

Når han står foran grava, ber han om at steinen må tas bort. Marta påpeker at Lasarus allerede har ligget fire dager i grava. Her er et poeng: I følge jødisk tro kretset den døde ånd omkring grava i fire dager og lette etter inngangen til legemet igjen. Men etter fire dager dro ånden sin vei for godt, da var ansiktet til den døde så forandret at det ikke kunne kjennes igjen. Da, når virkelig alt håp definitivt er ute, roper Jesus med høy røst: "Lasarus, kom ut!"

En røst som døden ikke kan stå imot. Med bare ordene sine gjør Jesus sitt største under, og vi kan gjenkjenne ordets skapermakt (1 Mos 1 når Gud skaper verden ved sitt ord).

Og Lasarus kommer ut! Så underlig å tenke på denne innhyllede skikkelsen som kommer vaklende ut av grava! Jesus ber folk om å hjelpe Lasarus med å få av seg liksvøpet og la han gå.

Jesu makt

Lasarus får livet tilbake, for en stund.

Noen år senere skal igjen døden innhente ham, slik den innhenter alle mennesker.

Men når Jesus vekker opp Lasarus, peker han på at han har all makt til å seire over synd, død og djevel.

Det at Jesus gjør dette utrolige underet, setter tankene sving hos Jesu motstandere. De begynner å legge planer for å drepe ham – 11,45ff.

Når Jesus vekker opp Lasarus, peker han på sin egen død og oppstandelse for alle mennesker.

... Vår frelser Kristus Jesus kom til jord. Han har gjort ende på døden og ført liv og udødelighet fram i lyset ved evangeliet. 2 Tim 1,10

Gunstein Vetrhus

Pastor i Grimstad Frikirke, varamedlem i Israelsmisjonens Landsstyre

gunstein.vetrhus@frikirken.no